

Utorok 31. týždňa Lk 14,15-24

Hostina v kráľovstve

Vyhovám sa keď mám konať dobro? Opovrhujem niektorými prostriedkami milosti? Čo pre mňa znamená účasť na Eucharistii?

„Blažený každý, kto bude mať účasť na hostine v Božom kráľovstve.“ (Lk 14,15)

Podobenstvo o pozvaných na hostinu hovorí o odmietnutí Mesiáša vyvoleným národom. Príkaz naplniť hodovú sieň pre nás je útechou a nádejou. Kiež by sme sa úprimne túžili dostať do tejto siene.

Nie som si príliš istý svojím vstupom do nebeského kráľovstva? Je všetko v poriadku? Čo viem o tesnej bráne? Žiada sa od nás pre Božie kráľovstvo všetko opustiť. Vyhovárať sa a dať prednosť pred Božím kráľovstvom hoci len jednej veci, osobe dnes, zajtra môže byť neskoro.

Do Božieho kráľovstva nevedie bočný vchod. Tam sa vchádza dôstojne, s pocitom nároku na miesto, ktoré sme si zaslúžili počas celého svojho života. Kristus je štedrý k tým, čo ho milujú.

Návrh na osvojenie si: Častejšie si vzbudiť túžbu po Božom kráľovstve.

Streda 31. týždňa Lk 14,25-33

Byť Ježišov

Čoho sa ťažko zriekam pre Ježiša? S čím často zápasím? Je niečo k čomu som okrem Ježiša silne pripútaný? Ego? Rodina? Vypočítavosť?

Ježiš hovorí: **„Ak niekto prichádza ku mne a svojho otca, matku... miluje viac ako mňa, ba ak miluje viac svoj život ako mňa, nemôže byť mojím učeníkom.“** (Lk 14,26)

Sú to radikálne slová a Ježišovi nejde o nenávisť, ale o vnútorné odtrhnutie sa od toho, čo by nás mohlo odvrátiť od Krista. Láska k Bohu musí prevýšiť všetko a všetkých.

Ježiš nič nezakazuje vlastniť. Avšak nič a nikto okrem Ježiša nesmie vlastniť nás. Pre Boha sa nesmieme dať zotročiť. Každá vec, ku ktorej sa silne pripútam a o ktorej sme sa presvedčili, že bez nej nemôžeme byť šťastný, je príznak!

Ježiš sa s nikým a ničím nechce deliť. Keď Ježiš hovorí, že máme byť Jeho dáva na vedomie, že sa máme zriecť všetkého pre neho. Vieme, že ťažko sa zriekame toho, čím sme vlastnení. Nech nás nevlastní žiadna stvorená vec, ktorá by nás mohla odlúčiť od Krista. Už dnes právom Ježiš očakáva, že mu opätujeme lásku.

Návrh na osvojenie si: Môže pomôcť myšlienka na chvíľu - smrť, keď raz budeme musieť všetko opustiť.

Štvrtok 31. týždňa Lk 15,1-10

Zablúdená ovečka

Aký mám vzťah k osobnému pokániu? Čo si uvedomujem pri pokání iných? Prežil som už bolesť duše nad spáchaným hriechom?

Ježiš v podobenstve o zablúdenej ovečke hovorí: „**Radujte sa so mnou, lebo som našiel stratenú ovcu.**“ (Lk 15,6)

Stratená ovca či drachma sú len obrazom straty bez porovnania žalostnejšou, akou je stratený človek. Boh dokonca poslal svojho Syna aby poprehľadával púšť a prales tohoto sveta pri hľadaní hoci len jedného strateného človeka.

Aj my máme vyhľadávať stratených bratov a sestry. Nedokážeme to, pokiaľ sa pri hľadaní riadime hnevom, egoizmom, pýchou či márnomyseľnosťou. Najprv nájdime seba, človeka v nás, nájsť v sebe ľudský postoj, ľudské pochopenie, odpustenie, ľudskú žičlivosť, trpezlivosť či zhovievavosť. Až za takejto podmienky môžeme nájsť niekoho druhého strateného.

Blahoslavená hodina, keď naša duša objíma zablúdenú dušu ako sestru a vidí jej slabosť, jej utrpenie a jej skryté svetlo – a nevidí tiene, aké ona má za sebou; keď ju nájde, raduje sa radosťou, ktorá sa nepodobá žiadnej inej pozemskej radosti.

Návrh na osvojenie si: Vyprosiť si ducha privádzať duše k Bohu.

Piatok 31. týždňa Lk 16,1-8

Synovia sveta a synovia svetla

Čomu sa ako syn svetla môžem podučiť od synov sveta? Nemám väčší sklon byť synom sveta ako synom svetla? Nehrám, nežijem ešte na dve strany?

Ježiš v podobenstve o správcovi, ktorý mu márnil majetok a ktorý falšoval úpisy svojho pána hovorí: „**Synovia tohoto sveta sú vo svojom pokolení chytřejší ako synovia svetla.**“ (Lk 16,8)

Niet čo obdivovať nepoctivého správcu. Pán Ježiš si len povzdychol keby poriadni ľudia boli takí predvídaví v poctivých veciach, ako sú predvídaví nepoctiví vo svojich podvodoch, to by bolo dobré! Nábožných spravidla podozrievanú, že nie sú realisti, že sú nepraktický, fantasti, odtrhnutí od reality. A kresťanská etika sa snaží o dokonalosť, to je predvídavosť.

Kresťan ktorý sa snaží o dokonalosť je človek predvídavý, vie zodpovedne vycítiť životný realizmus, koná v konkrétnych podmienkach čo najviac dobrá. Predvídavosť núti rozum vybrať správne spôsoby, ktoré vedú k vytúženým cieľom a nakoniec spásu.

Je nám potrebné nadobudnúť si vedomosti, šikovnosť, spolupracovať s rozumom osvieteným a riadeným vierou. Využívať nábožné spôsoby a vždy byť pripravený vydat počet. Silencium, adorácia, rozjímanie, modlitba robia synov svetla predvídavými.

na osvojenie si: Všetko čo robím budem robiť opatrne a pred očami budem mať koniec života.

Sobota 31. týždňa Lk 16,9-15

Verný v malom

Ktoré duchovné veci podceňujem? Nemám problém orientovať sa v duchovných a hmotných veciach? Nehrám sa na dokonalého?

Ježiš hovorí: „***Kto je verný v maličkostiach, je verný aj vo veľkom, a kto je nepoctivý v malom je nepoctivý aj vo veľkom.***“ (Lk 16,10)

Jedná sa o nespravodlivú mamonu. To nie sú len peniaze a spôsob ich získavania alebo vydávania. Tu ide aj o almužnu, aj o iné šľachetné diela a ciele, pri ktorých sú potrebné peniaze.

Utrácať či neutrácať peniaze, kedy a na aké ciele je vždy zodpovedné rozhodnutie. Pravý úmysel, okolnosti a cieľ zohrávajú svoje. Dokonca i čas a rýchlosť sú rozhodujúce. Máme byť verný Bohu.

Nadmerná vernosť k časným dobrám sa stáva nevernosťou voči Bohu. Nadmerná vernosť mamone môže byť považovaná za opatrnosť – to je opatrnosť líšky, ale nie je to opatrnosť nábožného človeka, ktorý nikdy nebude sluhom peňazí. Naopak nábožný peniaze používa tak, aby ho až sa všetko pominie, prijali do večných príbytkov.

Návrh na osvojenie si: Prehodnotím svoj vzťah k výdavkom.